

**BISDOM
ROTTERDAM**

**Homilie bisschop Van den Hende
Eucharistieviering diocesane bedevaart in het Heilig Jaar
Heiligdom Onze Lieve Vrouw ter Nood, Heiloo
31 mei 2025**

Sefanja 3, 14-18a

Lucas 1, 39-56

Broeders en zusters, ik ben dankbaar dat u met zovelen gekomen bent. Uit het bisdom Rotterdam komt u bijna uit alle hoeken en plaatsen. Vele bustochten zijn georganiseerd om hier samen in het kader van het heilig jaar onze diocesane bedevaart te houden. En we zijn het bisdom Haarlem-Amsterdam dankbaar dat we deze hier mogen vieren. Sommige parochies gingen niet mee want die zeiden: we maken elk jaar al onze eigen bedevaart naar Heiloo. Dat is misschien wel goed ook, anders hadden we niet in deze kerk gepast. En de tweede reden dat dat goed is, is dat ons gebed tot Maria zich niet tot deze dag beperkt als ook op andere dagen mensen uit ons bisdom naar hier komen om de eucharistie te vieren en met Maria te bidden tot God.

We zijn hier niet alleen met het bisdom Rotterdam, want er zijn ook mensen uit de omgeving, uit het bisdom Haarlem-Amsterdam voor wie deze plaats een dierbare plaats is. Het bisdom Rotterdam is deel van de wereldwijde Kerk. Het is dus goed dat we ons nooit opsluiten in onszelf. Maar altijd een geheel vormen met alle particuliere Kerken van heel de wereld, omdat de Wereldkerk bestaat in en uit al die verschillende bisdommen.

Het is een bijzondere tijd, omdat het een Heilig Jaar is, maar ook de mooie tijd tussen Hemelvaart en Pinksteren. U weet wel, dat de Heer na veertig dagen zijn leerlingen achterliet, maar ze niet verweesd achterliet. Hij keerde terug naar de Vader en Hij vraagt uitdrukkelijk om te bidden, opdat de Helper, de Heilige Geest kan komen. Vanaf Hemelvaart hebben de leerlingen die opdracht van gebed aangenomen. Ze baden als apostelen samen en ook met Maria (Handelingen 1, 12-14), de eerste gelovige kun je zeggen van het Nieuwe Testament, de eerste gelovige ook van de Kerk. De Moeder van Hoop, heel bijzonder in dit Heilig Jaar waarin we als pelgrims van hoop hier mogen zijn.

Een bijzondere tijd tussen Hemelvaart en de komst van de Heilige Geest met Pinksteren. Dat was niet alleen zo voor de eerste leerlingen, waarna ze de kracht kregen om het evangelie te verspreiden (Handelingen 1, 8), om niet alleen omhoog te kijken (cf. Handelingen 1, 11) maar ook voor zich uit te kijken en om hen heen, om werkelijk mensen aan te spreken met de woorden van Christus. Het is ook voor ons een bijzondere tijd. Want ook wij mogen blijven beseffen hoezeer we de Heilige Geest nodig hebben in ons eigen leven en in de gemeenschap van de Kerk. We mogen dan wel 2000 jaar bestaan, maar dat wil niet zeggen dat alles vanzelf gaat, dat de Kerk een automatisme wordt, of dat het een kwestie is van organiseren en op een knop drukken. Ook wij mogen beseffen dat de Heilige Geest werkelijk de adem geeft en de inspiratie die we nodig hebben. Wij zijn niet groter dan de eerste leerlingen en zeker niet zelfstandiger dan de apostelen van het eerste uur. Ze waren aan de grond genageld toen Jezus stierf aan het kruis. Ze dachten: dit is een doodlopende weg. Maar toen ze de Heer op Pasen mochten ontmoeten en in zijn handen de wonden van de spijkers zagen en ook in zijn voeten (Johannes 20, 20; cf. Lucas 24, 39) toen dachten ze: het is echt, wij verkondigen de gekruisigde en gestorven Jezus die verreezen is.

En ook vandaag mogen wij hier samen zijn rond Hem. De Heer die gekruisigd is maar verrezen. En ook wij gaan op weg naar het feest van Pinksteren. En velen van u houden net als de apostelen van het eerste uur een novene. Negen dagen bidden om de komst van de Geest. Het is een bijbels gegeven dat de apostelen negen dagen baden. Het is nog meer gestimuleerd in de Kerk door paus Leo XIII die vroeg om in navolging van de apostelen ieder jaar opnieuw tot de Heilige Geest te bidden. Opdat de Kerk mag leven, mag groeien en ook getuigenis mag afleggen van de Heer.

Dat was paus Leo XIII. We hebben nu paus Leo XIV. Hij voelt zich verbonden met de paus die bad tot de Heilige Geest en die veel betekend heeft -op de wisseling van het millennium van de 19e naar de 20e eeuw- met zijn aandacht voor de sociale leer, voor de rechtvaardigheid en het geloof in de moderne tijd. Want geloof, broeders en zusters, is niet vanzelfsprekend. Zou je misschien zeggen: dat heb ik van mijn ouders meegekregen, veel mensen zullen ook wel zeggen: ik heb het wel meegekregen maar ik doe er niet zoveel meer mee. En er zijn ook veel nieuwe gelovigen, juist in deze tijd van Pasen naar Pinksteren, die bij Jezus willen horen, maar die nog nooit over Hem hadden gehoord in hun eigen kring. Dat is een teken dat God met ieder van ons op weg is, dat de Heilige Geest met ieder van ons op weg gaat. Niet alleen met ons als individuele personen, maar om ons bij elkaar te brengen in de gemeenschap van de Kerk, op de weg van het evangelie.

Als we het evangelie horen zien we ook daar de werking van de Heilige Geest. Eerst is het Maria die open staat voor het woord van de engel Gabriël. Ze is bereid om de moeder van de Heer te worden, in de kracht van de Geest. Ze wordt overschaduwd door de Geest en wordt zwanger. Je zou zeggen als je zwanger bent dan ga je een beetje op jezelf letten. Dan ga je het rustig aan doen en anderen misschien voor jou laten zorgen. Maar er staat: Maria ging met spoed door het bergland naar haar nicht Elisabeth.

Dat deed ze om drie redenen. Op de eerste plaats om voor haar nicht te gaan zorgen. We zeggen vaak: Maria is een zorgende persoon. Zij gaat naar haar nicht die al veel ouder is om voor haar te zorgen. En zo is het. Maria die de liefde van God ontvangt houdt die niet voor zichzelf, maar schenkt die ook aan haar nicht Elisabeth. Ze moet een verre reis maken, helemaal uit het noorden naar het verre zuiden bij Jeruzalem, waar de man van Elisabeth zo af en toe op grond van roosters en regels priester is in de tempel. Maria gaat dus ondanks dat ze zwanger is naar haar nicht Elisabeth om haar te helpen. Uit liefde. En ze blijft drie maanden bij haar, totdat het kind, Johannes de Doper, geboren wordt.

De tweede reden dat ze naar haar nicht Elisabeth wil gaan is dat ze de vreugde wil delen die ze zelf ontvangen heeft. Je zult maar aangesproken worden door een engel om de moeder van de Heer te worden. Je zult maar bezielde worden door de Heilige Geest en dan voor die grote opdracht staan. Ze houdt het niet voor zichzelf, maar ze gaat naar haar nicht en deelt de vreugde van het geloof, de vreugde van het evangelie.

En de derde reden is, omdat ze wil zien wat de engel gezegd heeft. Want was Maria verbaast dat ze gevraagd werd om de moeder van de Heer te worden, diezelfde engel zei haar ook: je nicht Elisabeth, hoewel ze al ouder is en nooit een kind heeft ontvangen, is nu zwanger. En als God een teken geeft dan ga je er naartoe om dat teken te zien. Tekens heb je nooit van horen zeggen, tekens heb je met eigen ogen, in je eigen hart aan te nemen. Dus ze gaat uit liefde, uit vreugde en om het teken van de Heer te zien dat de engel haar verteld heeft.

En inderdaad ze komt daar in kracht van de Heilige Geest, ze is vol vreugde. Ook Elisabeth is vol vreugde. Niet alleen omdat ze haar nicht ziet, maar omdat ze de moeder van haar Heer mag ontmoeten. Ze krijgt eerst een klein seintje van het kind dat in haar schoot groeit. Johannes springt op in haar schoot. En dan wordt Elisabeth vervuld van de Geest en

zegt: wie ben ik dat de moeder van de Heer naar mij toe komt? Ook zij is dus door de Heilige Geest geraakt.

Broeders en zusters, open staan voor de Heilige Geest is wat de apostelen deden op aandringen van Jezus, maar is ook wat Maria doet na haar grote opdracht om de moeder van de Heer te worden en het is wat Elisabeth deed om de vreugde van het geloof met haar nicht te kunnen delen.

Zoals gezegd, het geloof is niet vanzelfsprekend en een Heilig Jaar, één keer in de vijftienvijf jaar, is geen franje, is geen overbodige luxe, maar is er om ons opnieuw de rijkdom van het geloof te leren zien. Het kan zo gewoon worden en misschien zijn we vaak teleurgesteld: wat brengt dat nou dat geloof? Je wordt regelmatig bevraagd en uitgelachen, je wordt regelmatig raar aangekeken en misschien voorbijgelopen. Maar het is het grootste geschenk dat we van de Heer kunnen ontvangen. We zijn als mensen niet uit onszelf ontstaan. We hebben ons leven ontvangen van God zelf. En we krijgen onze roeping van God zelf om te antwoorden.

Een Heilig Jaar is geen luxe, maar een uitnodiging om zelf opnieuw te beseffen: God heeft een boodschap voor ieder van ons, God kent ons bij naam, Hij kent ons hart nog beter dan wij onszelf kennen. En zoals de eerste lezing uit de profeet Sefanja zegt: God wil onze vreugde zijn. Het is geen vreugde waarbij je elke dag met een vlag loopt, of toetert alsof je een wedstrijd hebt gewonnen. Het is een vreugde die veel dieper gaat. Die namelijk ook blijft als vertrouwen en als geduld, wanneer het moeilijk gaat in je leven, als je ziek bent of misschien opnieuw beseft hoe kwetsbaar je gezondheid is, maar ook wanneer je te maken krijgt met onze wereld waarin zoveel oorlog en geweld is. Soms heel ver weg en soms ook heel dichtbij. Er zijn vandaag missionarissen onder ons die in hun eigen streek waar ze vandaan komen weten van geweld en strijd. En broeders en zusters, ook als wij als Kerk onderweg zijn hebben we te maken met soms pijnlijke beslissingen om kerken te sluiten en parochies te hergroeperen. Dat gaat niet vanzelf en is ook geen kwestie van kille reorganisatie. Ook daarvoor wordt de kracht van het geloof gevraagd. Ook daarvoor wordt de Heilige Geest gevraagd.

Maria ging naar haar nicht uit vreugde, maar ook uit liefde en steeds opnieuw ook om ons ervan te overtuigen dat de vreugde en de liefde van God gedeeld moeten worden met alle mensen van goede wil ook in onze tijd.

Broeders en zusters, ik hoop dat deze bedevaart ons vandaag dichterbij brengt bij Maria. En als we dichterbij Maria zijn komen we ook dichterbij God en hebben we meer oog voor zijn bedoelingen met ieder van ons. Niemand hangt er zomaar bij, al moet je misschien hier in deze volle kerk soms wringen en inschikken om in een bank te kunnen zitten. Iedere mens is naar Gods beeld en gelijkenis geschapen en we hebben elkaar te respecteren, maar ook zelf mogen we beseffen dat wij waarde hebben in Gods ogen en dat onze naam geschreven staat in de palm van zijn hand.

Mogen wij op weg naar Pinksteren opnieuw bidden om de kracht van de Geest voor onze Kerk, dat we niet verslappen, dat we niet langzaam uitdoven en dat we niet onverschillig worden; zo van: we halen er elk jaar een paar duizend af, wat kan ons het schelen! Nee, we worden gevraagd om missionair te zijn. Blijf geloven, blijf bidden en blijf anderen uitnodigen om deel uit te maken van de familie van God. En als we bidden voor onze Kerk en voor de verspreiding van het evangelie, laten we dan ook bidden voor geestkracht voor nieuwe roepingen. Dat ook in onze tijd mensen die door de Heer geroepen worden hun roeping mogen ontdekken en aannemen als priester, als diaken, of als gehuwde of als kloosterling en ook voor de vele taken die we als gedoopten op ons nemen in de gemeenschap van de Kerk. Dat we Gods roeping helder voor ogen mogen hebben en helder in ons hart bewaren

en met de kracht van de Heilige Geest durven antwoorden. Zoals Maria antwoordde: mij geschiede naar uw woord (Lucas 1, 38).

En als we dan op weg naar Pinksteren bidden voor onze Kerk en onze roeping, laten we dan ook bidden voor bezieling voor onze wereld waarin zoveel mensen lijden. Nog nooit waren er zoveel mensen op de vlucht, verdreven van hun eigen plaats en op zoek naar een plek waar ze veilig kunnen leven en hun toekomst kunnen opbouwen. Laten we niet te gauw roepen dat het gelukszoekers zijn, want zijn we dat zelf dan niet? Ten diepste is elk mens op zoek naar geluk, omdat hij zijn bestemming wil vinden. Laten we bidden om de openheid die Maria en Elisabeth laten zien. En moge die openheid voor de kracht van de Geest onze Kerk vernieuwen en ons nog dichter bij elkaar brengen om in tijden van moeite en strijd, maar ook in tijden van uitdagingen elkaar vast te houden op de weg van het evangelie. Alleen zo kunnen wij net als Maria beschikbaar zijn voor de plannen van God. Amen.